

[Ragnhild Andersen.]

arbejdere selv har sikret sig en dagpengehjælp.

Nu er der naturligvis ingen, der ved, hvor stor den dagpengehjælp, som arbejdere og arbejdsgivere måtte blive enige om, kan blive. Der er jo ingen, der siger, at den ikke bliver højere end de 10 og 7 kr., der i mæglingsforslaget er afsat som minimum. Hvor høj den bliver, har vi lov til at vurdere en smule på baggrund af den overenskomst, som er afsluttet med kødindustriens arbejdere, efter hvilken der skal udbetales 12 kr. til mandlige og 8 kr. til kvindelige arbejdere pr. dag; det udelukker naturligvis ikke, at den dagpengehjælp, der kan blive tale om ved forhandlingerne mellem hovedorganisationerne, kan blive noget højere.

Når jeg siger det, er det, fordi der ved siden af en sådan dagpengehjælp på arbejdspladserne via organisationernes aftaler jo også må være mulighed for de forsikrede for at få en større dagpengehjælp i sygekasserne. Det må der vel også være mulighed for fremover, hvis der skal være nogen mening i bestemmelsen om, at man skal kunne komme op på fire femtedele af sin gennemsnitsindtægt. Da timelønnen i dag ligger — for en faglært arbejder vel at mærke — på over 5 kr. i timen, bliver daglønnen på over 40 kr. for visse grupper af arbejdere her i landet — jeg ved vel, at det ikke drejer sig om alle arbejdere, men om visse af de bedst stillede arbejdere — og det vil sige, at fire femtedele heraf skulle svare til en sygedagsløn på 32 kr.

Det er derfor, jeg ikke kan se, at det ikke skulle være rigtigt herfra at tage sig af dette spørgsmål, især fordi mit parti har stillet forslaget som forslag til en midlertidig ordning. Jeg ved vel, at når sygeforsikringskommissionen til sin tid har afsluttet sine drøftelser, vil der være mulighed for tilrettelæggelse af en anden ordning, men det forekommer min gruppe, at det ikke kan være rigtigt, at arbejderne skal blive ved med at vente på en højere dagpengehjælp, indtil sygeforsikringskommissionen er færdig, og det forekommer mig og min gruppe, at det vil være rigtigt at gennemføre en forhøjelse som den foreslåede til 16 kr. Det behøver naturligvis ikke ubetinget at være 16 kr., men det ville ikke være nogen urimelig forhøjelse. Tvært-

imod ville det midlertidigt kunne hjælpe mange af de arbejdere, som i dag bringer store ofre for at sikre sig en nogenlunde indkomst i en sygdomsperiode, der, som jeg allerede sagde det ved fremsættelsen, er egnet til at slå sådanne hjemss økonomi fuldkommen omkuld.

Jeg kan altså ikke se, at det forslag, mit parti har stillet om en midlertidig forhøjelse af dagpengene, strider mod de forhandlinger, der foregår for tiden mellem hovedorganisationerne, og som fra 15. januar vil resultere i en eller anden ordning. Tværtimod vil jeg mene, at de to ting meget vel kan bidrage til en endelig, bedre sygeforsikringsordning for arbejderne og lige stillede i vort land. Jeg synes, at arbejderne har ventet længe nok på sygeforsikringskommissionen — i 2½ år — og finder, at man gennem de undersøgelser, der allerede er foretaget i de senere år af flere embedsmandsudvalg, der har været nedsat angående dette spørgsmål, må have et grundlag for midlertidigt at give en forsvarelig forhøjelse af de nugældende dagpenge i sygekasserne. Mit parti har derfor fundet det rimeligt at foreslå den nævnte forhøjelse fra 6 kr. til 16 kr.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale forslaget til velvillig behandling her i tinget.

Hermed sluttede forhandlingen.

Sagens overgang til anden (sidste) behandling

nægtedes med 98 stemmer imod 5; 1 medlem tilkendegav, at han hverken stemte for eller imod.

Forslaget til folketingsbeslutning var hermed bortfaldet.

Formanden: Der er ikke mere at foretage i dette møde.

Folketingets næste møde afholdes i morgen, fredag den 9. november, kl. 13 med følgende dagsorden:

1) *Første behandling af:*

Forslag til folketingsbeslutning om nedsættelse af et udvalg med henblik på revision af lov nr. 219 af 11. juni 1954 om ungdomsundervisning m. v. [af Damsgaard m. fl.].